

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1691/2021

08.06.2022. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јасминке Станојевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Нешовановић, адвокат из ..., против туженог „АМБ Градња“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Слободан Војновић, адвокат из ..., и ВВ из ..., чији је пуномоћник Душан Петровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог ВВ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 85/19 од 04.06.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж 85/19 од 23.07.2020. године, у седници одржаној 08.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ВВ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 85/19 од 04.06.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж 85/19 од 23.07.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ВВ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 85/19 од 04.06.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж 85/19 од 23.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 400/16 од 15.10.2018. године, исправљеном решењем истог суда П 400/16 од 04.02.2021. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно исплате 3.228.120,00 динара, са законском затезном каматом од 11.02.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 354.882,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 85/19 од 04.06.2020. године, исправљеном решењем истог суда Гж 85/19 од 23.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неосновна жалба тужених и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је захтев за солидарно обавезивање тужених на исплату дугованог тужиоцима, а побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено усвајањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Спорно правно питање на која указује ревидент – питање извршеног преноса имовинске целине на основу уговора решава се у зависности од утврђеног чињеничног стања. С тим у вези, образложења нижестепених пресуда о солидарној одговорности стицаоца са дотадашњим имаоцем за дугове пренете имовинске целине до вредности њене активе, у складу су са постојећом судском праксом и владајућим правним схватањем у тумачењу и примени материјалног права - члана 452. Закона о облигационим односима. При том, тужени уз ревизију није доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, док битне повреде одредаба парничног поступка и утврђено чињенично стање не представљају разлог за одлучивање о посебној ревизији.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, применом члана 404 став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга у овој правној ствари поднета је 11.02.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 3.228.120,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић